

La Granja, parte 1.ª

Vuy fort lo Sol te enuja,
 Demà la blanca neu prem ta cabanya.
 Ab estranya mudansa
 Personas axi y plantas atormenta;
 Serà donchs bona usansa
 No fiar del bell temps quant lo presenta:
 Que axó apar volen dirnos
 Nostres antepassats quant ab sas frases
 Pretenen persuadirnos
 Que, *pica l' Sol de Mars lo cap als ases.*
 Ase serà, ó boloni,
 Qui, del bon temps fiát en més tant plaga,
 La samarra arreconi
 Pensant que ja lo fret no li va en saga;
 Y en consemblant llenguatje,
 No te quites, nos diu Castilla, *el sayo,*
 (*Tirantho á llarch viatge.*)
Hasta cuarenta, (com sabeu), *de Mayo.*
 Del Mars, pues, no fiarse
 Deurà lo bon pagés, sino ab prudencia
 Treballar; no acuitarse
 Massa ni abandonar la paciència;
 Que hé pot ser convinga
 Tal feina retardar per altre diada,
 Segons com esdevinga
 En pluja, fret ó vent, la temporada.

Desdel Janer fins ara,
 Que l' llaurar no deixeu, vos dich, en rera
 La terra que s' prepara
 Per rebre á fi de any la sementera.
 També en Febrer vos deya
 Que tal llauror ja espera no tenia;
 Mes si l' mal temps la reya
 Al camp llavors ficar no os permetia,
 No persó abandonada
 Quedia la terra y la llauror perduda;
 Llauréu de una vegada;
 Ja sabeu *que no es tati quant Deu ajuda.*

També la vinya vella
 Renovant ab morgons seguir importa,